APLICAREA PÂRGHIEI FINANCIARE ÎN ACTIVITATEA ENTITĂȚII ECONOMICE
(În baza datelor „Molinart Grup” SRL)

Loredana LEBEDA

CZU: 658.15:657.372.12 *lebeda-l@mail.ru*

The aim of the research theme is to study the role of the financial leverage that enables companies to attract borrowed sources to reinvest them in their business,in the context of the market economy whereas companies don't have sufficient own financial resources.

Conform scopului de bază și sarcinilor preconizate în lucrare, este argumentată importanța studierii pârghiei financiare prin prisma analizei performanței entității economice sub incidența menținerii unei politici financiare adecvate, în special modalitatea de alegere de către entitate a structurii financiare optime care îi va permite să-și îmbunătățească performanța economico-financiară și să evite o îndatorare excesivă.

De cele mai multe ori, capitalurile proprii formate în cadrul întreprinderilor economice sunt insuficiente pentru asigurarea nevoii globale de finanțare și atunci aceasta este nevoită să apeleze la surse externe de finanțare, care atrag anumite costuri. Capitalurile atrase din aceste surse formează îndatorarea [2].

Finanțările pe termen lung prin îndatorare sunt, în toate cazurile, finanțări externe, în sensul că sursele vin din afara entității împrumutate. Ele pot fi realizate atât sub formă directă, prin care agenții economici cu necesități de finanțare se împrumută pe piața finaniară direct de la cei care au lichidități de plasat, cât și în mod indirect, când între deținătorii de lichidități și cei cu necesități de finanțare apar intermediarii financiari sub forma băncilor și altor instituții financiare nebancare [6].

În vederea transpunerii în mod practic a scopului propus, drept exemplu servește societatea comercială cu răspundere limitată „Molinart Grup”, ce reprezintă o întreprindere producătoare de construcții metalice (rezervoare, cisterne şi containere metalice) și părți componente ale structurilor metalice.

În cadrul întreprinderii, sursele de finanțare au o importanță majoră, deoarece componenţa acestora, predominarea anumitor componente

asupra altora, evoluţia structurii pasivelor în mod direct determină stabilitatea şi independenţa financiară a întreprinderii [7, p.121].

Astfel, în Figură este reprezentată evoluția surselor de finanțare a întreprinderii analizate.

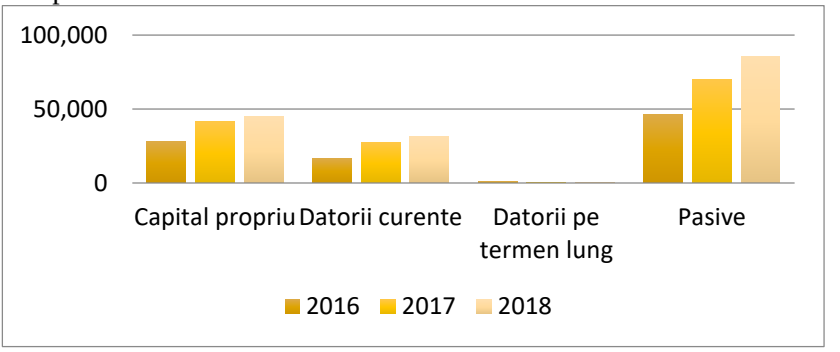

Fig. Evoluția surselor de finanțare „Molinart Grup" SRL, mil.lei
Sursa: Elaborat de autor în baza situațiilor financiare ale întreprinderii.

Din datele prezentate în Fig. se observă o creștere aproape dublă față de anul 2016 a surselor de finanțare pe care „Molinart Grup SRL" le are la dispoziție în anul 2018. Deopotrivă, datele demonstrează că întreprinderea înregistrează și o tendință de creștere a capitalului propriu, acesta sporindu-se în anul 2018 față de 2016 cu circa 59%. Evoluţia surselor împrumutate de finanţare are un caracter crescător pe parcursul celor 3 ani: datoriile pe termen lung crescând cu circa 700%, iar datoriile curente în jur de 85%.

În ultima perioadă, levierul a devenit subiectul numeroaselor cercetări, deoarece modul în care o întreprindere reușește să atragă resurse financiare externe este vital pentru întreaga sa activitate. Utilizând termenii unei definiții stricte, susținută de specialistul în domeniul economic L. Babii [1], levierul financiar reprezintă raportul dintre datoria totală și capitalurile proprii, reflectând capacitatea managerilor financiari de a atrage resurse externe pentru a dinamiza eficiența capitalurilor proprii [1, p.49].

Folosirea capitalului împrumutat poate influența pozitiv sau negativ rentabilitatea financiară a întreprinderii, după cum rata rentabilității economice este superioară, respectiv inferioară ratei dobânzii aferente

creditelor contractate. Această influență poartă denumirea de efect de levier financiar și exprimă creșterea ratei de remunerare a capitalurilor proprii determinată de creșterea gradului de îndatorare. Pentru a se obþine un *efect pozitiv de levier financiar*, este necesar ca rata rentabilității economice (Re) să fie superioară costului datoriilor financiare [3, p.14-17].

În cazul când întreprinderile utilizează rațional capitalul împrumutat, au o rentabilitate mai înaltă a capitalului propriu. Aceasta se întâmplă, deoarece rentabilitatea economică este mai mare decât rata dobânzii la sursele împrumutate (costul capitalului împrumutat). Acest fenomen în practica financiară a căpătat denumirea de efect al pârghiei financiare sau efectul levierului financiar (levier din *leverage* – pârghie) [4, p.124-125].

Referințe:

1. BABII, L. Aspectul analizei levierului financiar ca indicator de evaluare a riscului întreprinderii În: *Buletinul ştiinţific al Universităţii de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul,* 2015, nr. 1 (13).
2. BERCEANU, D. *Deciziile financiare ale firmei.* Editia a II-a. Craiova: Universitaria, 2006.
3. CALOTĂ, G., GANEA, M. Analiza efectului de levier financiar – tehnica specifica de audit al performantei unei entitati. În: *Audit financiar,* Ediția 12, vol.7, Bucuresti, 2009.
4. COJOCARU, M., ȘESTACOVSCAIA, A., MIHALACHI, R. *Bazele Managementului financiar. Note de curs.* Chișinău: CEP USM, 2018.
5. MANOLESCU, Gh., PETRE, I. *Finanţele întreprinderii*. Bucureşti: Editura Economică,1999.
6. TOMA, M, ALEXANDRU, F. *Finanțe și gestiunea financiară de întreprindere.* Ediția a II-a. București: Editura Economică, 2003.
7. ȚIRIULNICOVA, N., PALADI, V., CHIRILOVA, N., GAVRILIUC, L. *Analiza rapoartelor financiare.* Chișinău: Editura ASEM, 2004.